

tænkt mig det. Jeg har tænkt mig, at $\frac{1}{3}$ af Offeret billigt kunde udredes af alle Confirmerede i Sognet, som staae udenfor Fattigvæsenet. Det er jo bekjendt, at, hvad Høitidsofferet og tildeels ogsaa Accidentjerne angaaer, beroer det ikke saa lidet paa Personernes Antal, ligesom det jo er dem, der møde deels som Faddere og deels som Altersøgende, der i Reglen bestemme Offerets Størrelse. De $\frac{2}{3}$, meente jeg, naar vi havde faaet en Indkomststat, rettest burde sættes efter, hvad Vedkommendes Skatteindtægt var opført med. Imidlertid skal jeg, som sagt, ikke nærmere gaae ind herpaa; det var kun saaledes, som jeg løseligt havde tænkt mig det. Naar jeg altsaa er fremkommen med denne Forespørgsel, er det, fordi jeg indseer, at det er meget vanskeligt at udrette Noget ad privat Veie, da slike Overenskomster i Reglen vilde strande, hvorimod det vilde gaae meget lettere, naar Regjeringen vilde tage Sagen i sin Haand, saaledes, at den optraadte, naar f. Ex. over Halvdelen af Øberne vare enige om, at det burde skee. Helst vilde jeg dog have, at det skulde ligefrem bestemmes, at der overalt paa eengang skulde foretages en Afsløsning af Høitidsoffer og Accidentjer.

Der i de sidste Dage af Flere blevet sagt til mig, at denne Forespørgsel rettest burde udeblive, indtil det viste sig, hvilken Skæbne Udskiftet om de geistlige Embeders Lønning vilde faae. Jeg kunde imidlertid ikke indlade mig derpaa, navnlig fordi jeg ikke nærer noget stort Haab om, at dette Lovforslag vil blive til Lov i den nærmeste Fremtid. Jeg skulde meget ønske det, men, som sagt, jeg troer ikke, det vil blive Tilfældet efter den bestemte Modstand, som der fra den høitærede Cultusministers Side er reist mod en saadan Reform. Jeg troer derfor, at, naar man ikke kan gaae store Skridt paa eengang, skal man nøies med de smaa, og jeg vil derfor være tilfreds med, om man allerede nu kunde faae det Løfte af den høitagtede Minister, at han i den nærmeste Fremtid vil tænke paa Afsløsning af Høitidsoffer og Accidentjer. Af disse Grunde har jeg i Forening med det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Chr. Jensen) stillet den Forespørgsel til den høitagtede Minister for Kirke- og Underviisningsvæsenet: „Ag-

ter den høitagtede Minister i den nærmeste Fremtid at forelægge et Lovforslag for Rigsdagen, sigtende til Afsløsning af Accidentjer og Høitidsoffer?“

Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet: Til det saaledes stillede Spørgsmaal maa jeg svare: Nei, og efter den Motivering, som den ærede Forespørger gav, kan det heller ikke være paafaldende, at et saadant Svar maa komme fra mig som en Consequens af den Stilling, jeg har indtaget til den geistlige Lønningslov. Selv om jeg imidlertid kunde have viist mig mere imødekommende mod denne, troer jeg dog, det vilde være urigtigt at fremme Afsløsningen af Offer og Accidentjer, uden forsaavidt det skete i Forbindelse med Omordningen af de geistlige Embedsmænds Lønninger, idet disse Indtægter selvfølgelig ere et ikke uvæsentligt Moment i den nuværende Ordning af de geistlige Lønningsforhold; jeg troer, det vilde urigtigt at trække dette dette ene Punkt ud og at ordne det i Forveien. Der kan maaskee herimod siges, at Afsløsningen af Accidentjer og Høitidsoffer ikke alene angaaer de geistlige Embedsmænd, men ogsaa for en væsentlig Deel Skolelærerne; men det bliver alligevel nødvendigt, at en Omordning af disse Forhold maa følges ad, og jeg seer mig altsaa ikke istand til at give det Løfte, at jeg i den nærmeste Tid vil tænke paa at forelægge et Lov om Afsløsning af Høitidsoffer og Accidentjer. — Jeg troer, at den ærede Forespørger gjorde baade Præsterne og Regjeringen megen Uret, naar han meente, at det væsentligst var fra dem, at Modstanden imod Afsløsningen af Accidentjer og Høitidsoffer fandt Sted. Hvad Regjeringen angaaer, maa jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at Afsløsningen af Høitidsoffer ikke møder nogen Vanskelighed fra dens Side, naar der fra en Commune indkommer et Andragende derom, og naar dette er affattet saaledes, at Kirkeministeriet ogsaa for de betræffende Bestillings- og Embedsmænds Vedkommende kan give sit Samtykke dertil. En saadan Ordning er skeet flere Steder, og den skeer fremdeles uden at møde nogen Modstand fra Regjeringens Side; men det forekommer